

[Socialministeren.]

Bureauets Skrivelse, kan man ikke bruge disse Udtalelser. Bureauet siger ikke, at Ordningen er i Strid med Konventionen, men siger, at det er vanskeligt at bringe den i Overensstemmelse dermed, men det er dog ikke uoverstigelige Vanskeligheder. Jeg kan heller ikke tænke mig, at man i det internationale Folkesamfund skulde lægge saa megen Vægt paa Skoleordningen i nogle Distrikter i Vestjylland, navnlig naar de er særlig velbegavede derovre, at man af den Grund skulde stille særlige Forslag om Ændringer i den danske Lovgivning. Det er jo hen i Vejret.

Det viser sig da ogsaa, at Venstres Ordfører fra 1926, Hr. Rudfeld, den Gang anvendte en anden Argumentation. Han beklagede, at der ikke i Tide i Genève var blevet gjort opmærksom paa de særlig danske Forhold — de var sikkert blevet meget overraskede i Genève, om de havde hørt, at der var nogle Tusinde Børn i Vestjylland, der blev undervist paa en særlig Maade —, han frygtede, at en eventuel Ratifikation vilde rejse en Debat om Ændring i Skolelovgivningen paa det paa-gældende Punkt. Heroverfor hævdede Socialdemokratiets Ordfører, Harald Jensen, at en saadan Revision kan vi jo optage naar som helst, det er ikke afhængigt af, om vi vedtager denne Konvention eller ej; hvis Regeringen mener, at den vestjydske Skoleordning er uforsvarlig, kan vi optage en Diskussion derom naar som helst. Men jeg har netop, da dette Spørgsmaal blev rejst i Landstinget, sagt, at Overgangen fra Lovforslag til Rigsdagsbeslutning er Udtryk for, at den nuværende Regering ikke i Vedtagelsen af denne Rigsdagsbeslutning finder tilstrækkelig Anledning til at stille Forslag om en Ændring af den vestjydske Skoleordning. Hvorfor bliver man saa ved med at anvende det Argument? Er det, fordi — som den ærede Ordfører Hr. Jesper Simonsen hævdede — det gælder om stadig at finde paa nye Undskyldninger for den Sabotage, der vitterlig finder Sted af Arbejdsbureauets Arbejde?

Det ærede Medlem Hr. Vanggaard sagde, at kun 13 Stater har ratificeret. Ja, formodentlig fordi Skoleordningen de fleste andre Steder frembyder større Vanskeligheder for en Ratificering end her, men det er dog ingen Grund til, naar man vil støtte det internationale Samarbejde, ikke at ville ratificere her, hvor man dog kan gøre det.

Den ærede Ordfører for de Konservative sagde, at det ikke var nogen international Ulykke, hvis vi ikke ratificerede denne

Konvention. Nej, det er ikke nogen international Ulykke, men det er efterhaanden ret meningsløst at være med i dette Arbejde, hvor man efter Aftale med de interesserede Parter tager de Konventioner frem, som ikke kræver Lovændringer, og saa Aar efter Aar skal staa her og faa at vide, at de andre Partier vel interesserer sig for dette Arbejde, men overhovedet ikke ønsker at medvirke til at ratificere Konventionerne. Det er ingen Ulykke, men det er ret meningsløst for en Rigsdag, der handler under Ansvar. Saa maa man hellere sige, at man ikke ønsker at deltage i dette Arbejde, men det ønsker man jo ikke at sige. Man ønsker at hævde, at man er med, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal hævdede, men man er i Virkeligheden ikke med. Danmark har den Stilling at være næstnederst eller tredienederst af samtlige Stater. Man har anført det som et Argument, at det spiller ingen Rolle, for i Genève ved alle, at Danmark er et fremskredent Land. Det ærede Medlem Hr. Vanggaard tror maaske oven i Købet, at man kender den vestjydske Begavelse i Genève. Nej, man ved ikke nær saa meget i Genève om Danmark, som det ærede Medlem tror, og paa dette Omraade gaar man ud fra, at Danmark er et tilbagestaaende Land, naar vi ikke er i Stand til at ratificere Konventionerne. Man ved Syd paa ganske overordentlig lidt om de nordiske Lande, specielt ogsaa om Danmark, men man kunde maaske faa et lidt bedre Indtryk af os, hvis vi i lidt højere Grad vilde opfylde de internationale Forpligtelser, vi paa dette Omraade har paataget os.

Jensen (Lillering): Det ærede Medlem Hr. Vanggaard udtalte, første Gang han havde Ordet, at der var ingen Grund til at gaa bort fra den vestjydske Skoleordning. Det er der jo heller ikke Tale om i denne Forbindelse. Men der er dog en Ting, som vi maa gøre os klart, den nemlig, at ved denne Skoleform er det *Børnene*, der er den daarligst stillede Part, hvorimod de, der optræder som Arbejdsgivere, selvfølgelig har den største Fordel af Skoleordningen. Det er jo let at se — saaledes som ogsaa det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen gjorde opmærksom paa —, at den usammenhængende stykkevise Undervisning, som Børnene ovre i Vestjylland faar, aldrig kan være af samme Værdi som en sammenhængende og fortløbende Undervisning. Det ærede Medlem Hr. Vanggaard forsøgte fremdeles at føre Diskussionen over paa Told- og Militærspørgsmaalet. Dette er, synes jeg, fuldstændig at vende det hele paa